

Olemme kaikki tomua avaruudessa, tyhjyyttä, kunnes joku tunnistaa olemassaolomme mahdollisuuden.

Maailmani oli hiljaisten tasankojen ja jäätyneiden merien maailma, ja he, jotka jakoivat sen kanssani, olivat hiljaisia myös. Heille rititi kokoontua merenpohjan kuumien kuilujen äärelle, ruokkia itseään sillä, mitä vesi heille antoi ja pystyillä siellä, missä olivat. Mutta minun mieleni taipui toisaalle. Minulla oli tapana uida pintaan ja katsella valoja pimeällä taivaalla ja uneksia toisista maailmoista.

En vieläkään osaa selittää, mitä tapahtui. Ensin oli pimeys. Sitten oli hyminä, joka teki säron mustuuteen. Outo musiikki kaikkui niin etäällä, että pystyin tuskin kuvittelemaan välimatkaa. Se hyökkyi ylitseni ja vetäytyi jälleen. Siihen aikaan sanat olivat minulle vieraita, mutta niitten takana oli tuntemus, joka sai minusta otteen: kutsu. Se muovasi pimeyttä, kun kelluin jään seassa ja lepäsin tulenkuumien vedenalaisten suihkuhähtöiden äänellä.

Kysyin tomuperheeltäni, pystyikö kukaan heistä kuulemaan musiikkia. Useimmat eivät pystyneet. He, jotka kuulivat sen, eivät välittäneet. Mutta minulle se voimistui hetki hetkeltä. Eräänä yönä, kun katselin taivaalle, pimeys yllä avautui. Katsoin maailmaani viimeisen kerran, kiinnityin hyminään ja annoin sen kantaa minua.

Se nosti minut merestä ja hiljaisuudesta. Valot ja mustuus välkähtelivät ohtise. Matkustin pitkään. Pitkin linnunrataa, tähtien olkapäiltä, hopeisia teitä ja kultaisia kujuja saavuin heidän maailmaansa.

Kenties olemukseni oli täällä niin toinen, että kadotin hyminän sen vuoksi, tai sitten matka oli ollut liian raskas. Minua oli vastassa hiljaisuus. Sähköni ja etsin tietä takaisin, mutta taivaat olivat sulkeutuneet.

Minulla ei ollut muuta vaihtoehtoa kuin jäädä.

Jonkin aikaa tarkkailin. Näin elämän ottavan monia muotoja, joista kaikki olivat minulle vieraita. Korkeina kasvavat olennot, joilla oli vihreät kruunut ja syvälle maahan kurkkottavat raajat, liikahtivat utelaina, kun ne vaistostivat läsnäoloni. Ruskaturkkiset, punaturkkiset, harmat-turkkiset olennot, jotka kulkiivat neljällä jalalla, suuret ja pienet lentävät olennot, ne tuijottivat minua toisinaan ja joskus tulivat lähemmäs.